

Αριθμός Απόφασης

161/2016

ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ελένη Σφήκα, Πρωτοδίκη, η οποία ορίστηκε από την ΕΠΟ ως αναπληρωματικό πειθαρχικό όργανο (κωλυμένου του τακτικού), με το υπ' αρ. πρωτ. 9319/2016 έγγραφο και κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 119 και 127B του Ν. 2725/1999, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 5 του Ν. 4326/2015, και τη Γραμματέα Μαρία Περιστέρη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 23 Ιουνίου 2016 και ώρα 15:00, για να δικάσει επί των αναφερομένων στην υπ' αριθ. πρωτ. 338/18-5-2016 κλήση προς απολογία σε βάρος της ΠΑΕ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ για παράβαση των άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 1, 2 περ. δ' και ε', 3 περ. Β' στοιχ. ε' και 7 στοιχ. γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΦΩΝΗΣΗ της ανωτέρω πειθαρχικής υπόθεσης και κατά την εκδίκασή της, η εγκαλούμενη ΠΑΕ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Ιωάννη Κάρμη, ο οποίος ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά της παρούσας πειθαρχικής δίκης.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΑΙ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 περ. α' του Π.Κ. της ΕΠΟ, οι διαγωνιζόμενες ομάδες οφείλουν να συμμορφώνονται προς τις επιβαλλόμενες σε αυτές υπό των αρμοδίων οργάνων υποχρεώσεις, να υλοποιούν τους επιτασσόμενους σε αυτές όρους και να λαμβάνουν κάθε προληπτικό μέτρο, το οποίο από τις συνθήκες απαιτείται για την ομαλή διεξαγωγή των αγώνων. Κατά, δε, τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του ιδίου ως άνω άρθρου, οι ομάδες έχουν την υποχρέωση να προστατεύουν το κύρος και την αξιοπιστία του αθλήματος του ποδοσφαίρου και ευθύνονται σε περίπτωση παραβάσεως του καταστατικού της, του παρόντος κανονισμού και των εν γένει κανονισμών της ΕΠΟ, ως αντικειμενικά υπαίτιες. Κάθε, δε, πράξη ή ενέργεια ατομική ή συλλογική, φυσικών ή νομικών προσώπων, που συνδέονται με ομάδα, με την οποία δημιουργείται στο φίλαθλο κοινό και στην (εν γένει) κοινή γνώμη αίσθημα απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με

συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, θα τιμωρείται από τις προβλεπόμενες οικείες διατάξεις του Πειθαρχικού Κώδικα της ΕΠΟ, ενώ σε περίπτωση μη ειδικής προβλέψεως, από τις γενικές διατάξεις των άρθρων 25 και 26 του ίδιου Κώδικα. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 2 εδ. α΄ του Π.Κ. της ΕΠΟ, το άναμμα πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων, καπνογόνων και οποιουδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού στις κερκίδες πριν την έναρξη, κατά την διάρκεια ή μετά την λήξη του αγώνα, αν δεν επακολούθησε ρίψη αυτών στον αγωνιστικό χώρο ή σε άλλη εξέδρα, επιφέρει την πειθαρχική χρηματική ποινή ύψους δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ έως δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ. Σε περίπτωση υποτροπής και επανάληψης σε επόμενο αγώνα, η προβλεπόμενη χρηματική ποινή διπλασιάζεται. Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 3 του Π.Κ. της ΕΠΟ, η ρίψη πάσης φύσεως αντικειμένου στον κυρίως χώρο του γηπέδου ή από μία κερκίδα σε άλλη, ιδιαίτερα δε πυρσών, φωτοβολίδων, κροτίδων, βεγγαλικών, πυροτεχνημάτων, καπνογόνων και οποιουδήποτε εν γένει εύφλεκτου υλικού πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τη λήξη του αγώνα απαγορεύεται αυστηρά. Η ρίψη, δε, αντικειμένων, κατά τη διάρκεια του αγώνα, τα οποία κατά την κοινή πείρα δεν είναι πρόσφορα να προκαλέσουν σωματική βλάβη προσώπου, που ευρίσκεται νομίμως στον αγωνιστικό χώρο, τιμωρείται με χρηματική ποινή από εννέα χιλιάδες (9.000,00) ευρώ έως είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000,00) ευρώ (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β΄ στοιχ. α΄ του Π.Κ. της ΕΠΟ). Εάν, όμως, η ρίψη αφορά σε φωτοβολίδα ευθείας βολής (έστω και μίας) και κάθε άλλου αντικειμένου, που δύναται να προκαλέσει σωματική βλάβη σε όλους όσους νόμιμα ευρίσκονται εντός του αγωνιστικού χώρου, τότε ο διαιτητής διακόπτει οριστικά τον αγώνα, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση. Στην περίπτωση αυτή, η υπαίτια ομάδα τιμωρείται σωρευτικά με α) χρηματική ποινή από σαράντα χιλιάδες (40.000,00) ευρώ έως εβδομήντα χιλιάδες (70.000,00) ευρώ και β) ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές από μία (1) έως δύο (2) αγωνιστικές (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β΄ στοιχ. ε΄ του Π.Κ. της ΕΠΟ). Σε περίπτωση, δε, υποτροπής σε επόμενο αγώνα της ομάδας, κατά τη διάρκεια της ίδιας αγωνιστικής περιόδου, οι προβλεπόμενες ποινές διπλασιάζονται (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β΄ στοιχ. ζ΄ του Π.Κ. της ΕΠΟ). Από τη γραμματική ερμηνεία της προρρηθείσης διατάξεως του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β΄ στοιχ. ε΄ του Π.Κ. της ΕΠΟ φαίνεται κατ' αρχάς ότι ο πειθαρχικός νομοθέτης έθεσε ως προϋπόθεση για την εφαρμογή της, τη ρίψη στον αγωνιστικό χώρο, κατά τη διάρκεια του αγώνα, σωρευτικώς έστω και μίας (1) φωτοβολίδας και κάθε άλλου αντικειμένου, που δύναται να προκαλέσει σωματική βλάβη σε όλους όσους νόμιμα ευρίσκονται εντός του αγωνιστικού χώρου. Ωστόσο, μολονότι χρησιμοποιείται ο συμπλεκτικός σύνδεσμος «και», θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο πειθαρχικός νομοθέτης δεν απαίτησε, για την εφαρμογή της προκείμενης διατάξεως, τη συνδρομή της σωρευτικής ρίψεως έστω και μίας φωτοβολίδας ευθείας βολής, καθώς και άλλων αντικειμένων, πρόσφορων να προκαλέσουν σωματική βλάβη στους νομίμως ευρισκομένους στον αγωνιστικό χώρο. Αντιθέτως, σκοπός του νομοθέτη ήταν η πειθαρχική αντιμετώπιση των ρίψεων, κατά τη διάρκεια του αγώνα, είτε έστω και μίας φωτοβολίδας ευθείας βολής, είτε κάθε άλλου αντικειμένου, που περιάγουν σε κίνδυνο τη σωματική ακεραιότητα των νομίμως ευρισκομένων προσώπων εντός του αγωνιστικού χώρου. Επιχείρημα υπέρ αυτής της ερμηνείας, ήτοι ότι ο αναγραφόμενος

ως συμπλεκτικός σύνδεσμος «και» πρέπει να νοηθεί και να ισχύσει ως ο διαζευκτικός τοιούτος «ή», δύναται να αρυσθεί και από τις διατάξεις των στοιχείων δ' και στ' της περιπτώσεως Β' της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του Π.Κ. της ΕΠΟ, όπου τυποποιούνται ως πειθαρχικά αδικήματα –διακεκριμένα εν σχέσει με το βασικό αδίκημα της διατάξεως του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. α' του ΠΚ της ΕΠΟ- εκείνα α) της ρίψεως φωτοβολίδων καμπύλης τροχιάς ή αντικειμένων, εκ των οποίων προκαλείται έστω και ελαφρά σωματική βλάβη προσώπου, νομίμως ευρισκομένου στον αγωνιστικό χώρο και β) της ρίψεως φωτοβολίδων (ευθείας βολής) ή αντικειμένων, εκ των οποίων προκαλείται έστω και ελαφρά σωματική βλάβη προσώπου, νομίμως ευρισκομένου στον αγωνιστικό χώρο αντιστοίχως. Επομένως, η χρήση από τον πειθαρχικό νομοθέτη στην κρίσιμη εν προκειμένω διάταξη (άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ) του συνδέσμου «και» δεν υποδηλώνει σωρευτική σύμπλεξη των απαιτούμενων να ριφθούν αντικειμένων, αλλά οφείλεται σε πρόδηλη φραστική παραδρομή του. Περαιτέρω, η προβλεπόμενη από την ίδια ως άνω διάταξη υποχρέωση του διαιτητή να διακόπτει οριστικά τον αγώνα, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση, συνεπεία της ρίψεως στον αγωνιστικό χώρο είτε έστω και μίας φωτοβολίδας ευθείας βολής είτε κάθε άλλου αντικειμένου, πρόσφορου να προκαλέσει σωματική βλάβη στους νομίμως εκεί (αγωνιστικό χώρο) ευρισκόμενους, δεν συνιστά στοιχείο του πραγματικού του εν λόγω πειθαρχικού κανόνα δικαίου, το οποίο θα πρέπει να συντρέχει για την εφαρμογή του. Αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή θα οδηγούσε στο άτοπο συμπέρασμα να μην εφαρμόζεται από τα αρμόδια δικαιοδοτικά όργανα ο προσήκων κανόνας δικαίου και να μην επιβάλλονται στις αντικειμενικώς ευθυνόμενες ΠΑΕ οι αντίστοιχες πειθαρχικές κυρώσεις σε περίπτωση παραβιάσεως εκ μέρους των διαιτητών των ποδοσφαιρικών αγώνων της ως άνω προβλεπόμενης υποχρεώσεώς τους περί οριστικής και απροειδοποίητης διακοπής των αγώνων, όταν συντρέχουν οι διαγραφόμενες από τις οικείες πειθαρχικές διατάξεις προϋποθέσεις. Τέλος, οι προεκτεθείσες διατάξεις του Π.Κ. της ΕΠΟ, στο βαθμό που προβλέπουν, ανεξαρτήτως της βαρύτητας της πειθαρχικής παράβασης, την επιβολή των ανωτέρω ελαχίστων ορίων της επιβλητέας χρηματικής ποινής, που κρίνονται αρκετά υψηλά για τις τρέχουσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας, η οποία, ως γενική αρχή του δικαίου, αναγνωρίζεται παγίως από τη νομολογία των Δικαστηρίων, ως απορρέουσα από τις διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά και των άρθρων 6 παρ. 1, 8 παρ. 2, 9 παρ. 2 και 10 παρ. 2 της ΕΣΔΑ και διέπει όλη τη δημόσια δράση, δεσμεύουσα, μεταξύ άλλων, και τον εκάστοτε εφαρμοστή του δικαίου. Από τα παραπάνω, επομένως, προκύπτει ότι το παρόν Πρωτοβάθμιο Μονομελές Πειθαρχικό Όργανο έχει την ευχέρεια, με βάση την αρχή της αναλογικότητας, να μην τηρήσει τα ανωτέρω ελάχιστα όρια των επιβλητέων χρηματικών ποινών, που -κατά περίπτωση- είναι βαρύτερα και εξοντωτικά για την πειθαρχικώς ελεγχόμενη ΠΑΕ, κρίνοντας τελικά ότι και μικρότερη από το ελάχιστο προβλεπόμενο όριο χρηματική ποινή είναι αναγκαία, πρόσφορη, κατάλληλη και ευρισκόμενη σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος και, επιπλέον, ότι επιτυγχάνεται τοιουτοτρόπως ο ίδιος σκοπός με αυτόν που επιδιώκουν οι προρρηθείσες διατάξεις του Π.Κ. της ΕΠΟ. Την ως άνω θεμελιώδη αρχή δύναται να εφαρμόσει ο πειθαρχικός δικαστής ακόμα και σε περίπτωση τέλεσης πειθαρχικού αδικήματος καθ' υποτροπή, όταν κρίνει ότι ο

διπλασιασμός ή η επαύξηση της επιβλητέας κατά περίπτωση ποινής καθιστά αυτήν δυσανάλογα επαχθή σε σχέση με τη βαρύτητα της παράβασης με αποτέλεσμα η ποινή να υπερακοντίζει τον επιδιωκόμενο σκοπό και να οδηγεί σε ανεπιεική αποτελέσματα για την πειθαρχικώς ελεγχόμενη ΠΑΕ.

Στην προκείμενη περίπτωση, από το από 15-5-2016 Φύλλο Αγώνος, την ομοιόχρονη έκθεση του παρατηρητή του αγώνα και το επισκοπηθέν οπτικοακουστικό υλικό [υλικό φορέα εγγραφής εικόνας και ήχου (DVD)], στον οποίο αποτυπώνεται ο επίμαχος ποδοσφαιρικός αγώνας (επισημαίνεται ότι η εγκαλουμένη δεν επιμελήθηκε της εξέτασης μάρτυρα στο ακροατήριο ούτε προσκόμισε σχετικά έγγραφα) και την εν γένει ακροαματική διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Στις 15-5-2016 και ώρα 20:30, στο πλαίσιο της 2ης αγωνιστικής ημέρας των Play Offs του Πρωταθλήματος SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ, διεξήχθη στην Αθήνα και στο γήπεδο "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ" ο ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων ΠΑΕ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ – ΠΑΕ ΠΑΟΚ, με γηπεδούχο την πρώτη. Όπως, δε, αποδείχθηκε από τα προαναφερόμενα αποδεικτικά μέσα, κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής του εν λόγω ποδοσφαιρικού αγώνα, έλαβαν χώρα τα ακόλουθα περιγραφόμενα, πειθαρχικώς αξιολογικά και ελεγχόμενα περιστατικά: 1) Στο 10' λεπτό του αγώνα, φίλαθλοι της εγκαλουμένης από τις θύρες 13, 6 και 7 εκφώνησαν εν χορώ κατά του διαιτητή του αγώνα το υβριστικό σύνθημα "ΚΥΖΑ ΜΠΙΝΕ ΠΟΥΤΑΝΑΣ ΓΙΕ", ενώ στο 52' λεπτό του αγώνα, φίλαθλοι της εγκαλουμένης από τις ίδιες ως άνω θύρες εκφώνησαν εν χορώ κατά του ποδοσφαιριστή της φιλοξενούμενης ομάδας το υβριστικό σύνθημα "ΤΖΑΒΕΛΛΑ ΜΠΙΝΕ ΠΟΥΤΑΝΑΣ ΓΙΕ". Τα ανωτέρω συνθήματα εκφωνήθηκαν εν χορώ από το σύνολο σχεδόν των φιλάθλων της εγκαλουμένης, είχαν υβριστικό και προσβλητικό για τα ως άνω πρόσωπα (διαιτητή και ποδοσφαιριστή) περιεχόμενο και προκαλούν στο φίλαθλο κοινό και στην εν γένει κοινή γνώμη αίσθημα απαξίωσης και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο. 2) Στο 13', 46', 75'-77' λεπτό του αγώνα φίλαθλοι της εγκαλουμένης από τη θύρα 13 άναψαν συνολικά είκοσι επτά (27) πυρσούς. Την ως άνω πειθαρχική παράβαση δεν αρνείται η εγκαλουμένη. 3) Περαιτέρω, κατά τη διάρκεια του ποδοσφαιρικού αγώνα, φίλαθλος της εγκαλουμένης ομάδας προέβη στη ρίψη, εντός του αγωνιστικού χώρου, αντικειμένου που δύναται να προκαλέσει σωματική βλάβη σε όλους όσους νομίμως ευρίσκονται εντός του αυτού (αγωνιστικού χώρου). Ειδικότερα, στο 50' λεπτό του αγώνα και σε φυσική διακοπή αυτού κατά τη διάρκεια πανηγυρισμών λόγω επίτευξης τέρματος (γκολ) από την φιλοξενούμενη ομάδα ΠΑΕ ΠΑΟΚ, φίλαθλος της εγκαλουμένης από τη θύρα 11 έριξε ένα μπουκάλι γεμάτο με νερό σε παίκτη του ΠΑΟΚ, χωρίς όμως να τον τραυματίσει. Κατόπιν τούτου, έγιναν συστάσεις από τα μεγάφωνα του γηπέδου για τη μη ρίψη αντικειμένων και ο αγώνας συνεχίστηκε κανονικά. Η εγκαλουμένη δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της ισχυρίζεται ότι η ρίψη του αντικειμένου (μπουκάλι με νερό) στον παίκτη της φιλοξενούμενης ομάδας δεν προκάλεσε σωματική βλάβη σε αυτόν, ούτε σε άλλο πρόσωπο που νομίμως βρισκόταν μέσα στον αγωνιστικό χώρο, επιδιώκοντας κατ' ουσίαν την εφαρμογή της διάταξης του στοιχ. α' της περ. Β' της παρ. 3 του άρθρου 15 του Π.Κ. της ΕΠΟ. Ο εν λόγω, όμως, ισχυρισμός της εγκαλουμένης τυγχάνει απορριπτέος ως νομικά αβάσιμος. Διότι ναι μεν το ριφθέν ως άνω αντικείμενο δεν αποτελεί εύφλεκτο υλικό,

το οποίο ενέχει αυτόδηλα το στοιχείο της επικινδυνότητας για την σωματική ακεραιότητα προσώπων, πλην όμως, ενόψει του είδους του συγκεκριμένου αντικειμένου (μπουκάλι γεμάτο με νερό) με υπολογίσιμο βάρος και υπό τις περιστάσεις υπό τις οποίες εκδηλώθηκε το συμβάν, ήτοι ρίψη αντικειμένου από απόσταση, με στόχευση σε παίκτη της φιλοξενούμενης ομάδας, ήταν δυνατόν να προκαλέσει, τουλάχιστον ελαφρά σωματική βλάβη στον εν λόγω ποδοσφαιριστή, αλλά και σε όσους βρίσκονταν νομίμως στον αγωνιστικό χώρο, δεδομένου ότι θα μπορούσε να πλήξει ευαίσθητα σημεία της κεφαλής (π.χ. οφθαλμό) ή του σώματός τους, με απροσδιόριστες επαχθείς συνέπειες για το έννομο αγαθό της υγείας τους. Ως εκ τούτου ο προρρηθείς ισχυρισμός της εγκαλουμένης που κατατείνει στην υπαγωγή της κρινόμενης παράβασης στη διάταξη του υπό στοιχείου (α) της περίπτωσης (Β) του άρθρου 15 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος, καθόσον στην εν λόγω διάταξη γίνεται λόγος για αντικείμενα που, κατά την κοινή πείρα, δεν είναι πρόσφορα να προκαλέσουν σωματική βλάβη προσώπου, ενώ στην παρούσα περίπτωση, ως προελέχθη, το ριφθέν αντικείμενο ήταν πρόσφορο να προκαλέσει σωματική βλάβη. Ας σημειωθεί ότι, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην προηγηθείσα νομική σκέψη, στην κρινόμενη υπόθεση, η εκ μέρους του διαιτητή του αγώνα αυθαίρετη παραβίαση της υποχρέωσής του να διακόψει οριστικά τον αγώνα, χωρίς προηγούμενη ειδοποίηση, συνεπεία της ρίψης του ανωτέρω αντικειμένου, που ήταν πρόσφορο να προκαλέσει σωματική βλάβη στους νομίμως ευρισκόμενους στον αγωνιστικό χώρο, δεν αποστερεί από το παρόν Πειθαρχικό Όργανο τη δυνατότητά του να εφαρμόσει τον προσήκοντα πειθαρχικό κανόνα δικαίου, ήτοι αυτόν της διάταξης του άρθρου 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ, και να επιβάλει στην εγκαλουμένη την απειλούμενη από αυτόν πειθαρχική κύρωση, δοθέντος ότι η προεκτεθείσα υποχρέωση του διαιτητή δεν ανάγεται σε στοιχείο του πραγματικού του ως άνω κανόνα δικαίου, η συνδρομή του οποίου πρέπει να συντρέχει για την εφαρμογή του. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εγκαλουμένη φέρει αντικειμενική ευθύνη για άπασες τις αποδιδόμενες σε αυτήν πειθαρχικές παραβάσεις, οι οποίες προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 1, 5 επ., 14 παρ. 1, 2, 3, 15 παρ. 1, 2 περ. δ' και ε', 3 περ. Β' στοιχ. ε' και 7 στοιχ. γ' του Π.Κ. της ΕΠΟ. Σημειώνεται ότι τη 2η κατά τα άνω πειθαρχικά ελεγχόμενη πράξη, η εγκαλουμένη τέλεσε καθ' υποτροπήν, δεδομένης της καταφάσεως της πειθαρχικής της ευθύνης για όμοιες πράξεις σε αγώνες που διεξήχθησαν μέσα στην ίδια αγωνιστική περίοδο, αλλά σε προγενέστερο του ενδίκου χρόνου (βλ. τις υπ' αριθμ. 278/25-9-2015, 297/9-10-2015, 332/5-11-2015, 353/30-11-2015, 71/11-3-2016, 72/11-3-2016, 75/11-3-2016 και 76/11-3-2016 τελεσίδικες αποφάσεις του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου). Πλην όμως, παρά την κατάφαση του στοιχείου της υποτροπής, δεν κρίνεται αναγκαία, πρόσφορη και τελούσα σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος η επιβολή ποινής εντός του διαγραφόμενου από τις προρρηθείσες διατάξεις πλαισίου, ενόψει των ανωτέρω συνθηκών και περιστάσεων, υπό τις οποίες εκδηλώθηκε το επίμαχο συμβάν. Συνακόλουθα, κρίνεται ότι το στοιχείο της υποτροπής θα πρέπει να θεωρηθεί εν προκειμένω ως επιβαρυντική περίπτωση, κατά την επιμέτρηση της επιβλητέας στην εγκαλουμένη ποινής, στο πλαίσιο της εφαρμογής της αρχής της αναλογικότητας (άρθρα 5 παρ. 1 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος, 6 παρ. 1, 8 παρ. 2, 9

παρ. 2 και 10 παρ. 2 της ΕΣΔΑ) και όχι για το διπλασιασμό ή την περαιτέρω επαύξηση της απειλούμενης από τις διατάξεις του άρθρου 15 παρ. 2 περ. δ' και ε' του Π.Κ. της ΕΠΟ ποινής, η οποία παρίσταται ως δυσανάλογα επαχθής σε σχέση με τη βαρύτητα της εν λόγω παράβασης. Λαμβανομένων, δε, υπ' όψιν της απαξίας των εν λόγω πειθαρχικών παραβάσεων, της εντάσεως της διακινδυνεύσεως της σωματικής ακεραιότητας των νομίμως ευρισκομένων στον αγωνιστικό χώρο ατόμων, καθώς και της προκλήσεως στο φίλαθλο κοινό και στην εν γένει κοινή γνώμη αισθήματος έντονης απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, ειδικά δε ως προς την 3η πειθαρχική παράβαση ενόψει του ότι έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια πανηγυρισμών σε επίτευξη τέρματος της αντίπαλης ομάδας, συμπεριφορά ιδιαίτερα απαξιώτικη για το άθλημα του ποδοσφαίρου, που δημιουργεί τα ως άνω αισθήματα απαξίωσης και αποστροφής, κρίνεται ότι πρέπει, για τις ως άνω πειθαρχικώς ελεγχόμενες πράξεις, για τις οποίες έγινε δεκτή η αντικειμενική ευθύνη της εγκαλουμένης, να επιβληθούν στην τελευταία οι ακόλουθες πειθαρχικές κυρώσεις και δη : α) για την πρώτη πράξη (παράβαση άρθρων 14 παρ. 2 και 3 και 15 παρ. 1 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.) χρηματική ποινή ποσού χιλίων πεντακοσίων (1.500,00) ευρώ, β) για τη δεύτερη πράξη (παράβαση άρθρων 14 παρ. 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. δ' και ε' 7 στοιχ. γ' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.) χρηματική ποινή επτά χιλιάδων (7.000,00) ευρώ και γ) για την τρίτη πράξη (παράβαση άρθρων 14 παρ. 2 και 3 και 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.) χρηματική ποινή ποσού τριάντα χιλιάδων (30.000,00) ευρώ, καθώς και ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μία (1) αγωνιστική ημέρα. Οι εν λόγω επιβαλλόμενες στην εγκαλουμένη ΠΑΕ πειθαρχικές κυρώσεις παρίστανται ως αναγκαίες, πρόσφορες, κατάλληλες και ευρισκόμενες σε αναλογία με τη βαρύτητα των πειθαρχικών αδικημάτων, για τα οποία αυτή (εγκαλουμένη) φέρει αντικειμενική ευθύνη, δεδομένου, μάλιστα, ότι τοιουτοτρόπως επιτυγχάνεται παραλλήλως και ο σκοπός τόσο της ειδικής όσο και της γενικής προλήψεως, τον οποίο επιδιώκει η προρρηθείσα διάταξη του Π.Κ. της ΕΠΟ. Τέλος, πρέπει, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 4 του Π.Κ. της ΕΠΟ, να καθορισθεί συνολική χρηματική ποινή ποσού τριάντα τεσσάρων χιλιάδων (34.000,00) ευρώ (αναλύομενη ως εξής: 30.000 ευρώ ως ποινή βάσης για την 3η πράξη + 3.500 ευρώ από τη συντρέχουσα ποινή που επιβλήθηκε για τη 2η πράξη + 500 ευρώ από τη συντρέχουσα ποινή που επιβλήθηκε για την 1η πράξη).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ότι η εγκαλουμένη τέλεσε τις αποδιδόμενες σ' αυτήν πειθαρχικές παραβάσεις, απορριπτομένων των αυτοτελών ισχυρισμών.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην ΠΑΕ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ α) την χρηματική ποινή των χιλίων πεντακοσίων (1.500,00) ευρώ για την 1η πράξη (15 παρ. 1 του ΠΚ της ΕΠΟ), β) την χρηματική ποινή των επτά χιλιάδων (7.000,00) ευρώ για την 2η πράξη, την

οποία τέλεσε καθ' υποτροπήν (14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 2 περ. δ' και ε', 7 στοιχ. γ' του ΠΚ της ΕΠΟ), δεδομένου ότι δυνάμει των ήδη τελεσίδικων υπ' αριθμ. 278/25-9-2015, 297/9-10-2015, 332/5-11-2015, 353/30-11-2015, 71/11-3-2016, 72/11-3-2016, 75/11-3-2016 και 76/11-3-2016 αποφάσεων του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου η

ΠΑΕ έχει καταδικαστεί στο παρελθόν για όμοιες πράξεις και γ) την χρηματική ποινή των τριάντα χιλιάδων (30.000,00) ευρώ και ποινή διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για μια (1) αγωνιστική για την 3η πράξη (1, 5 επ. 14 παρ. 1, 2 και 3, 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. ε' ΠΚ ΕΠΟ).

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ συνολική χρηματική ποινή τριάντα τεσσάρων χιλιάδων (34.000,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του, στις 13-7-2016.

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ελένη Σφήκα

Μαρία Περιστέρη

Πρωτοδίκης